Твір «Пригода на канікулах»

Омріяні три місяці відпочинку... Скільки планів та очікувань упродовж цілого навчального року ми накопичуємо, щоб здійснити їх усі влітку. У кожного свій набір побажань. Хтось хоче поїхати за кордон, хтось бажає піти в похід, а хтось – просто виспатися.

Тож я так само, як усі, очікувала від прийдешніх канікул чогось виняткового й незвичного. Уявіть собі, яке було моє розчарування, коли минув місяць моїх довгоочікуваних канікул, а жодної пригоди й не трапилось. Якби не походи на річку та посиденьки з подругами, я, мабуть, знудилася б зовсім.

Однак якось у звичайнісінький спекотний літній день я почула за вікном незвично гучне цуценяче скиглення. Я збентежено вибігла на вулицю і побачила маленьке щеня біля свого дому. Саме-самісіньке воно сиділо під стінкою та дивилося на мене очима, сповненими благання та надії.

Важко навіть уявити, як і чому воно опинилося у моєму дворі. Я вирішила взяти його до себе та доглянути за виснаженою без води та їжі тваринкою. Батьки були не проти нового мешканця. Ми назвали цуценятка Семком. Так почалася моя найбільша літня пригода.

Вигодуваний песик після відпочинку став таким жвавим та грайливим, що я не мала ані хвилини нудьги до кінця канікул. Ми зранку до вечора бавилися з ним. Походи на річку стали ще веселіші, а друзі згуртувалися навколо нас із Семком у справжню міцну команду.

Для мене Семко став подією літа та улюбленцем, сподіваюсь, на довгі роки. Для нього ж наша зустріч, мабуть, стала подією цілого життя. Отак звичайне літо змінило наші життя: я знайшла собі вірного друга, а песик – дбайливу родину.